ยุทธศาสตร์สภาเกษตรกรจังหวัดเชียงใหม่

ด้านการสนับสนุนการวิจัยและพัฒนา และแก้ไขปัญหาระบบเกษตร สถาบันวิจัย
สถาบันการศึกษา หน่วยงานของรัฐ และการถ่ายทอดเทคโนโลยี จังหวัดเชียงใหม่
ฉบับที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๕๗ – ๒๕๖๑

ตะวัน ห่างสูงเนิน และคณะ

ภายใต้แผนแม่บทการพัฒนาเกษตรกรรมจังหวัดเชียงใหม่
สภาเกษตรกรจังหวัดเชียงใหม่

ยุทธศาสตร์ ด้านการสนับสนุนการวิจัย และพัฒนา ระบบเกษตรฯจังหวัดเชียงใหม่

บทนำ

เพื่อให้สอดคล้องกับบทบาทหน้าที่ตาม พระราชบัญญัติสภาเกษตรกรแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๕๓ หมวด ๕ มาตรา ๔๑ ว่าด้วยบทบาทและหน้าที่ของสภาเกษตรกรแห่งชาติ ในการจัดทำแผนแม่บท โดยผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน รวมทั้งเชื่อมโยงกับแผนแม่บทระดับจังหวัด ดังนั้น เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายสภาเกษตรกรระดับชาติอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติสภาเกษตรกรแห่งชาติ และคำสั่งสภาเกษตรกรจังหวัดเชียงใหม่ เรื่องแต่งตั้งคณะทำงานยุทธศาสตร์การพัฒนาสภาเกษตรกรจังหวัดเชียงใหม่ ที่จัดให้มีคณะอนุกรรมการแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนา และแก้ปัญหาภาคการเกษตรจังหวัดเชียงใหม่ โดยแบบออกเป็น ๙ คณะยุทธศาสตร์ หนึ่งในนั้นคือ คณะยุทธศาสตร์ด้านการสนับสนุนการวิจัย และพัฒนาและแก้ไขปัญหาระบบเกษตร สถาบันวิจัย สถาบันการศึกษา หน่วยงานของรัฐ และการถ่ายทอดเทคโนโลยี

จากแผนการพัฒนาประเทศ ฉบับที่ ๑๑ เน้นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆได้แก่ ปัจเจก ครอบครัว ชุมชน สังคม และประเทศ โดยใช้แนวคิดและทิศทางการพัฒนาประเทศสู่ความยั่งยืน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ พร้อมทั้งขยายการนาทุนของประเทศที่มีศักยภาพจาก ๓ ทุน ทั้งทุนสังคม ทุนเศรษฐกิจ และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็น ๖ ทุน ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนสังคม ทุนกายภาพ ทุนทางการเงิน ทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และทุนทางวัฒนธรรมมาใช้ประโยชน์อย่างบูรณาการและเกื้อกูลกัน โดยเฉพาะการสร้างฐานทางปัญญา เพื่อเป็นภูมิคุ้มกันให้กับคนและสังคมไทยเป็นสังคมที่มีคุณภาพ ก้าวสู่สังคมและเศรษฐกิจสีเขียวที่มีแบบแผนการผลิตและบริโภคอย่างยั่งยืนและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยนำความรู้และจุดแข็งของอัตลักษณ์ไทยมาปรับโครงสร้างเศรษฐกิจบนฐานนวัตกรรมที่เข้มแข็ง เชื่อมโยงกับเศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจในภูมิภาคอย่างรู้เท่าทัน สร้างความยั่งยืนของภาคเกษตรและความมั่งคั่งด้านอาหารและพลังงาน รวมทั้งการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ควบคู่ไปกับการเสริมสร้างระบบธรรมาภิบาลและความสมานฉันท์ในทุกภาคส่วนและทุกระดับ เป็นฐานการพัฒนาประเทศที่มั่นคงและสมดุล มุ่งสู่การอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความสุขและเป็นธรรม การพัฒนาในระยะแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๑ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙) ประเทศไทยจะต้องเผชิญกับกระแสการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญทั้งภายนอกและภายในประเทศที่ปรับเปลี่ยนเร็วและซับซ้อนมากยิ่งขึ้น เป็นทั้งโอกาสและความเสี่ยงต่อการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะข้อผูกพันที่จะเป็นประชาคมอาเซียนในปี ๒๕๕๘ จึงจำเป็นต้องนำภูมิคุ้มกันที่มีอยู่พร้อมทั้งเร่งสร้างภูมิคุ้มกันในประเทศให้เข้มแข็งขึ้นมาใช้ในการเตรียมความพร้อมให้แก่คน ชุมชน สังคม และระบบเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างเหมาะสม สามารถพัฒนาประเทศให้ก้าวหน้าต่อไปเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของสังคมไทยตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงความมั่นคงทางอาหารและพลังงานของโลกมีแนวโน้มจะเป็นปัญหาสำคัญ ความต้องการพืชพลังงาน สินค้าเกษตรและอาหารมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากการเพิ่มประชากรโลก แต่การผลิตพืชอาหารลดลงด้วยข้อจำกัดด้านพื้นที่ เทคโนโลยีที่มีอยู่ และการเปลี่ยนแปลงของภูมิอากาศ ทำให้เกิดความขัดแย้งระหว่างการผลิตพืชอาหารและพืชพลังงานในอนาคต ส่งผลให้ผลผลิตอาหารสู่ตลาดลดลง ไม่เพียงพอกับความต้องการของประชากรโลก หรือมีราคาสูงเกินกว่ากำลังซื้อโดยเฉพาะในกลุ่มประเทศยากจนอาจนำไปสู่การเกิดวิกฤตอาหารโลก ฐานโลกทรัพยากรธรรมและสภาพแวดล้อมของประเทศมีแนวโน้มเสื่อมโทรมรุนแรงจากการเปลี่ยนแปลงทั้งในด้านกายภาพ การใช้ประโยชน์

การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศส่งผลให้สถานการณ์ด้านสิ่งแวดล้อมและแนวโน้มความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทวีความรุนแรง โดยเฉพาะน้ำท่วม ภัยแล้ง การใช้ทรัพยากรอย่างสิ้นเปลืองไม่คุ้มค่า และปริมาณของเสียที่เพิ่มขึ้น นำไปสู่ความเสี่ยงต่อการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ รวมไปถึงการกัดเซาะชายฝั่งอย่างต่อเนื่อง ขณะที่ภัยพิบัติจะเกิดขึ้นบ่อยครั้ง กระทบต่อฐานการผลิตภาคเกษตร ความมั่นคงด้านอาหาร พลังงาน สุขภาวะและคุณภาพชีวิตของประชาชนการสร้างภูมิคุ้มกันของประเทศ เพื่อให้ประเทศไทยสามารถรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ จำเป็นต้องสร้างและใช้ประโยชน์จากภูมิคุ้มกันประเทศ โดยประเด็นที่สำคัญเช่น

๑) การพัฒนาประเทศให้อยู่บนฐานความรู้และเทคโนโลยีที่ทันสมัย การวิจัยพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นแรงขับเคลื่อนที่สำคัญสำหรับการพัฒนาประเทศในการปรับเปลี่ยนการผลิตจากการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ เงินทุน และแรงงานที่มีผลิตภาพต่ำ ไปสู่การใช้ความรู้และความชำนาญด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

๒) สังคมไทยมีค่านิยมและวัฒนธรรมที่ดีงาม ยึดโยงคนไทยให้เป็นปึกแผ่น ลดอิทธิพลของความทันสมัยและความขัดแย้งในสังคมไทย ประชาชนนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้กับชีวิตประจำวัน ครอบครัวบ่มเพาะความเป็นไทยที่มีจิตสำนึกและอัตลักษณ์ให้บุตรหลานได้ตระหนักถึงรากเหง้าของตนเอง

๓) ภาคการเกษตรเป็นฐานรายได้หลักและความมั่นคงด้านอาหารของประเทศก่อให้เกิดประโยชน์หลายด้าน ทั้งแหล่งสร้างงาน แหล่งผลิตอาหาร และเชื่อมโยงวิถีชีวิตของสังคมไทยมีส่วนสำคัญในการลดความยากจน สร้างงาน และลดผลกระทบจากภาวะโลกร้อน

๔) ชุมชนท้องถิ่นเป็นกลไกที่มีความสามารถในการบริหารจัดการ มีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและเชื่อมโยงกันเป็นสังคมสวัสดิการ เป็นพลังหลักในการพัฒนาฐานรากของประเทศให้มั่นคง ชุมชนพึ่งตนเองสามารถบรรเทาปัญหาเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในระดับท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

โดยการพัฒนาประเทศต้องตระหนักถึงสถานการณ์และความเสี่ยงซึ่งเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงในระดับโลกและภายในประเทศ โดยเฉพาะภาวะผันผวนด้านเศรษฐกิจพลังงาน และภูมิอากาศ ที่เป็นไปอย่างรวดเร็วและส่งผลกระทบอย่างชัดเจนต่อประเทศไทยทั้งเชิงบวกและลบดังนั้น ทิศทางการบริหารจัดการประเทศภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว จึงเป็นการใช้จุดแข็งและศักยภาพที่มีอยู่ให้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศเพื่อสร้างความเข้มแข็งและรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศที่เน้นการเสริมสร้างความเข้มแข็งของฐานการผลิตภาคเกษตรและการประกอบการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ขณะเดียวกันจำเป็นต้องปรับตัวในการเชื่อมโยงกับระบบเศรษฐกิจโลกและภูมิภาค ซึ่งประเทศไทยมีพันธกรณีภายใต้กรอบความร่วมมือต่างๆ เพื่อสามารถใช้โอกาสที่เกิดขึ้นและเพิ่มภูมิคุ้มกันของทุนที่มีอยู่ในสังคมไทยได้อย่างเหมาะสม พร้อมก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๕๕๘ ขณะเดียวกัน จำเป็นต้องสร้างความพร้อมสำหรับเชื่อมโยงด้านกายภาพทั้งโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ ควบคู่กับการยกระดับคุณภาพคน การเสริมสร้างองค์ความรู้ การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีนวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ ให้เป็นพลังขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมไทย

การกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ จึงเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่างๆ เพื่อให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน โดยนายทุนของประเทศที่มีศักยภาพมาใช้ประโยชน์อย่างบูรณาการและเกื้อกูลกัน พร้อมทั้งเสริมสร้างให้แข็งแกร่งเพื่อเป็นรากฐานการพัฒนาประเทศที่สำคัญได้แก่ การเสริมสร้างทุนสังคม (ทุนมนุษย์ ทุนสังคม ทุนทางวัฒนธรรม) ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนและสังคมไทย

สู่สังคมคุณภาพ มุ่งสร้างภูมิคุ้มกันตั้งแต่ระดับปัจเจก ครอบครัว และชุมชน สามารถจัดการความเสี่ยง และปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลง มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและได้รับประโยชน์จากการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นธรรม สำหรับการเสริมสร้างทุนเศรษฐกิจ (ทุนกายภาพ ทุนทางการเงิน) มุ่งพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศให้เข้มแข็ง โดยใช้ภูมิปัญญา วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และความคิดสร้างสรรค์ ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างการค้าและการลงทุนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดภายในประเทศและต่างประเทศ การผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และมีการเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคต่างๆ บนพื้นฐานการพึ่งพาซึ่งกันและกัน ในส่วนการเสริมสร้างทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงด้านอาหาร การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตร มุ่งสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การเตรียมความพร้อมรองรับการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ รวมทั้งการสร้างภูมิคุ้มกันด้านการค้าจากเงื่อนไขด้านสิ่งแวดล้อม ควบคู่ไปกับการเพิ่มบทบาทไทยในเวทีประชาคมโลก

จากนโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙)วิสัยทัศน์การวิจัยของชาติ (พ.ศ.๒๕๕๕-๒๕๕๙) คือ “ประเทศไทยมีและใช้งานวิจัยที่มีคุณภาพ เพื่อการพัฒนาที่สมดุลและยั่งยืน” โดยมีการกำหนดพันธกิจการวิจัยของชาติ(พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙) คือ “พัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถในการวิจัยของประเทศให้สูงขึ้น สร้างฐานความรู้ที่มีคุณค่าสามารถประยุกต์และพัฒนาวิทยาการที่เหมาะสมและแพร่หลาย รวมทั้งให้เกิดการเรียนรู้และต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อให้เกิดประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ ตลอดจนเกิดการพัฒนาคุณภาพชีวิต โดยใช้ทรัพยากรและเครือข่ายวิจัยอย่างมีประสิทธิภาพที่ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม”การสร้างศักยภาพและความสามารถเพื่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจยุทธศาสตร์การวิจัยนี้มุ่งเน้นการวิจัยเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตร ซึ่งครอบคลุมการสร้างมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร ป่าไม้ และประมง รวมทั้งการพัฒนาและจัดการองค์ความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนและเศรษฐกิจสร้างสรรค์อย่างยั่งยืน นอกจากนี้ ยังมุ่งเน้นการวิจัยเพื่อการพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตทางอุตสาหกรรมและอุตสาหกรรมบริการ ซึ่งครอบคลุมถึงการท่องเที่ยว การพัฒนาด้านพลังงาน โลจิสติกส์ และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร โดยคำนึงถึงบทบาทการแข่งขันของประเทศภายใต้การเปลี่ยนแปลง ทั้งในระดับประเทศและระดับนานาชาติ รวมทั้งสัมพันธภาพกับประเทศเพื่อนบ้าน และสร้างองค์ความรู้เพื่อรองรับการก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community - AEC) โดยดำเนินการบนพื้นฐานของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และมุ่งก่อให้เกิดประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ โดยในระดับภูมิภาค อาจมุ่งเน้นในประเด็นสำคัญที่มีความจำเป็นต้องการผลงานวิจัยในพื้นที่ด้วย ทั้งนี้ได้กำหนดกลยุทธ์การวิจัยที่ให้ความสำคัญในเรื่องต่าง ๆ รวม ๘ กลยุทธ์ แต่ที่สอดคล้องโดยตรงต่อการเกษตรคือ ยุทธศาสตร์การวิจัยที่ ๒ การสร้างศักยภาพและความสามารถเพื่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจ โดยมีกลยุทธ์ที่สำคัญอาทิ

กลยุทธ์การวิจัยที่ ๑ สร้างมูลค่าผลผลิตทางการเกษตรและการพัฒนาศักยภาพในการแข่งขันและการพึ่งพาตนเองของสินค้าเกษตร ประกอบด้วยแผนงานวิจัย ดังนี้

๑.๑ การวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาการผลิตพืชเศรษฐกิจเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและนำไปสู่การแข่งขันและการพึ่งพาตนเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ข้าว (รวมถึงข้าวพื้นเมือง) ยางพารา ข้าวโพด ปาล์มน้ำมัน อ้อย มันสำปะหลัง พืชผัก ผลไม้ และไม้ดอกไม้ประดับ

๑.๒ การวิจัยและพัฒนาเกี่ยวกับปศุสัตว์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและนำไปสู่การแข่งขันและการพึ่งพาตนเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สุกร โคเนื้อ โคนม สัตว์ปีก และแพะ

๑.๓ การวิจัยและพัฒนาเกี่ยวกับประมงและการเพาะเลี้ยงชายฝั่งเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและนำไปสู่การแข่งขันและการพึ่งพาตนเอง

๑.๔ การวิจัยเกี่ยวกับการเพิ่มประสิทธิภาพด้านการจัดการเก็บเกี่ยวผลผลิตทางการเกษตร

๑.๕ การวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนามาตรฐานด้านการผลิตและผลิตภัณฑ์ด้านการเกษตร

๑.๖ การวิจัยเกี่ยวกับการผลิตอาหารปลอดภัย

๑.๗ การวิจัยเกี่ยวกับอาหารไทย และการพัฒนาศักยภาพของอาหารไทยเพื่อส่งเสริมความสามารถในการแข่งขันทางธุรกิจระหว่างประเทศและผลักดันสู่การเป็นครัวของโลก

๑.๘ การวิจัยเกี่ยวกับการผลิตเกษตรอินทรีย์

๑.๙ การวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาวิธีการตรวจสอบคุณภาพอาหารอินทรีย์และผลิตภัณฑ์ด้านการเกษตร

๑.๑๐ การวิจัยเกี่ยวกับการรักษาคุณภาพผลผลิตการเกษตรหลังการเก็บเกี่ยว

๑.๑๑ การวิจัยเกี่ยวกับการรักษาคุณภาพและการจัดการผลผลิตการเกษตรเพื่อการส่งออก

๑.๑๒ การวิจัยเกี่ยวกับไม้โตเร็วและไม้ยืนต้นในระบบฟาร์มเพื่อพัฒนาเป็นพืชเศรษฐกิจใหม่

๑.๑๓ การวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานสินค้าและผลิตภัณฑ์ด้านความปลอดภัยของอาหาร (Food Safety) รวมทั้งความปลอดภัยของภาชนะและวัสดุสัมผัสอาหาร

๑.๑๔ การวิจัยเกี่ยวกับการเพิ่มศักยภาพของการเป็นฐานความมั่นคงด้านอาหาร (Food Security)

๑.๑๕ การวิจัยเกี่ยวกับการบริหารจัดการระบบชลประทานที่เหมาะสมในพื้นที่และการใช้น้ำชลประทานอย่างมีประสิทธิภาพ

๑.๑๖ การวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาน้ำใต้ดินมาใช้เพื่อการเกษตร อุปโภคและบริโภค

๑.๑๗ การวิจัยเกี่ยวกับศักยภาพในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศไทยกับต่างประเทศ

๑.๑๘ การวิจัยเกี่ยวกับมาตรการสงวนรักษาพื้นที่เหมาะสมทางการเกษตรอย่างยั่งยืนเพื่อเพิ่มแนวทางปกป้องพื้นที่เกษตรกรรมของประเทศจากการรุกล้ำของกิจกรรมเมือง

กลยุทธ์การวิจัยที่ ๒ พัฒนาองค์ความรู้และต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ เพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนอย่างยั่งยืน ประกอบด้วยแผนงานวิจัย ดังนี้

๒.๑ การวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ๒๑ นโยบายและยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๕๕-๒๕๕๙)สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.)

๒.๒ การวิจัยเกี่ยวกับกระบวนการสร้างองค์ความรู้และต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ และส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์

๒.๓ การวิจัยเกี่ยวกับมาตรฐานผลิตภัณฑ์และสินค้าของท้องถิ่น

๒.๔ การวิจัยเกี่ยวกับการจัดการผลิตและการตลาดสินค้าในระดับชุมชนที่เหมาะสมโดยใช้องค์ความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๒.๕ การวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพอาหารท้องถิ่นเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน

๒.๖ การวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการพัฒนาเครือข่ายวิสาหกิจชุมชนและกลุ่มเครือข่าย (Cluster) เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ

๒.๗ การวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprise - SME)

กลยุทธ์การวิจัยที่ ๓ พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตทางอุตสาหกรรมให้เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืน ประกอบด้วยแผนงานวิจัย ดังนี้

๓.๑ การวิจัยเกี่ยวกับการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตทางอุตสาหกรรมเป้าหมาย

๓.๒ การวิจัยเกี่ยวกับการเพิ่มศักยภาพของการเป็นฐานการผลิตภาคอุตสาหกรรม

๓.๓ การวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาวัตถุดิบในประเทศและการเพิ่มมูลค่าสินค้าเพื่อพัฒนาศักยภาพการผลิตและการตลาด

๓.๔ การวิจัยเกี่ยวกับการเพิ่มสมรรถนะและพัฒนาศักยภาพด้านอุตสาหกรรมเกษตรของประเทศ

๓.๕ การวิจัยเกี่ยวกับการเพิ่มสมรรถนะและพัฒนาศักยภาพเครื่องมือ อุปกรณ์ และวิธีการทางการเกษตรสำหรับประเทศไทย

๓.๖ การวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาและการสร้างตลาดภายในประเทศ

๓.๗ การวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาและการจัดการนิคมอุตสาหกรรมโดยเฉพาะอย่างยิ่งในพื้นที่ที่ต้องการการพัฒนา เพื่อรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ การค้า และการลงทุนในอนาคต

๓.๘ การวิจัยเกี่ยวกับการปรับโครงสร้างการผลิตในภาคอุตสาหกรรมโดยมุ่งเน้นความเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์การวิจัยที่ ๔ พัฒนาศักยภาพระดับคุณภาพบริการในอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว ประกอบด้วยแผนงานวิจัย ดังนี้

๔.๑ การวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว และรูปแบบการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวอย่างเป็นธรรม

๔.๒ การวิจัยเกี่ยวกับวิสาหกิจชุมชนกับการพัฒนาการท่องเที่ยวตามอัตลักษณ์ของท้องถิ่น

๔.๓ การวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพบุคคลในชุมชนเพื่อการจัดการด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เพื่อให้ประชาชนสามารถจัดการท่องเที่ยวได้ด้วยตนเอง

๔.๔ การวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพทางเศรษฐกิจจากการท่องเที่ยว ที่มุ่งเน้นให้เกิดการสร้างรายได้และการบริหารทรัพยากรการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

๔.๕ การวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

๔.๖ การวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว

๔.๗ การวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพทางเศรษฐกิจจากการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ซึ่งเชื่อมโยงถึงการสร้างคุณค่าทางสังคมและวัฒนธรรม

๔.๘ การวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพทางเศรษฐกิจจากการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์

๔.๙ การวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพทางเศรษฐกิจจากการท่องเที่ยวทางทะเล

๔.๑๐ การวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพทางเศรษฐกิจจากการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

๔.๑๑ การวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพทางเศรษฐกิจจากการท่องเที่ยวเชิงเกษตร ซึ่งเชื่อมโยงกับวัฒนธรรมด้านการเกษตรและอาหาร

๔.๑๒ การวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพทางเศรษฐกิจจากการท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์

๔.๑๓ การวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพทางเศรษฐกิจจากการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงกับการจัดการประชุมและการจัดแสดงนิทรรศการต่างๆ (MICE Tourism - Meeting Intensive Convention Exhibition Tourism)

กลยุทธ์การวิจัยที่ ๕ พัฒนาอุตสาหกรรมผลิตพลังงานชีวภาพและพลังงานทางเลือกอื่น ประกอบด้วยแผนงานวิจัย ดังนี้

๕.๑ การวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพแหล่งวัตถุดิบเพื่อการผลิตพลังงานชีวภาพและพลังงานทางเลือกอื่น รวมทั้งการกำหนดเขตการผลิต (Zoning) พืชพลังงาน

๕.๒ การวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาอุตสาหกรรมผลิตพลังงานชีวภาพ

๕.๓ การวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาอุตสาหกรรมผลิตพลังงานทางเลือกอื่น

๕.๔ การวิจัยเกี่ยวกับการอนุรักษ์พลังงานและการประหยัดการใช้พลังงานประเภทต่างๆ แบบมีส่วนร่วม

๕.๕ การวิจัยเกี่ยวกับพลังงานทดแทนในภาคการขนส่ง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ และลดต้นทุนการขนส่งทุกประเภท

๕.๖ การวิจัยเกี่ยวกับความมั่นคงทางพลังงาน

๕.๗ การวิจัยเกี่ยวกับแผนพัฒนาและจัดการพลังงานที่ตอบสนองต่อสนธิสัญญาหรืออนุสัญญาระหว่างประเทศต่างๆ

กลยุทธ์การวิจัยที่ ๖ ยกระดับประสิทธิภาพและมาตรฐานการให้บริการด้านโลจิสติกส์และการขนส่งสาธารณะที่มีคุณภาพ ประกอบด้วยแผนงานวิจัย ดังนี้

๖.๑ การวิจัยเกี่ยวกับการยกระดับประสิทธิภาพการให้บริการด้านโลจิสติกส์และการขนส่งสาธารณะ

๖.๒ การวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพระบบขนส่งผู้โดยสารทาง บก ทางน้ำ และทางอากาศ

๖.๓ การวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนามาตรฐานการให้บริการด้านโลจิสติกส์และการขนส่งสาธารณะ

๖.๔ การวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านโลจิสติกส์และการขนส่งสาธารณะ

๖.๕ การวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาโครงข่ายคมนาคม และการเชื่อมโยงการคมนาคมขนส่งระหว่างภูมิภาคของไทยและระหว่างประเทศในภูมิภาคอาเซียน (ASEAN Connectivity)

๖.๖ การวิจัยเกี่ยวกับระบบการจัดส่งและกระจายสินค้าที่มีมาตรฐานและการเพิ่มประสิทธิภาพด้านการขนส่งผลผลิตที่มีประสิทธิภาพ

๖.๗ การวิจัยเกี่ยวกับความคุ้มค่าทางเศรษฐกิจของวิธีการขนส่งต่างๆ

๖.๘ การวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาการขนส่งระบบรางของประเทศ

๖.๙ การวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาการขนส่งทางน้ำในประเทศ โดยครอบคลุมถึงด้านกายภาพ ชลศาสตร์ และอุทกวิทยา

ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางให้นักวิจัย และพัฒนา คณะทำงานได้กำหนดแนวทางการวิจัย และพัฒนาให้สอดคล้องกับภูมินิเวศ และภูมิสังคม จังหวัดเชียงใหม่ และสอดคล้องกับประเด็นปัญหา ตลอดจนความต้องการของพี่น้องเกษตรกรอย่างแท้จริง แก้ปัญหาที่ผ่านมาที่การวิจัยและพัฒนาด้านการเกษตรของนักวิชาการ คณาจารย์ ซึ่งไม่ได้เป็นไปในทิศทางที่จะนำไปสู่การแก้ปัญหาของเกษตรกรเท่าที่ควร เพราะไม่ตรงกับความต้องการของเกษตรกร และเพื่อให้การวิจัยเป็นกลไกลในการพัฒนาอาชีพเกษตรกรรมอย่างแท้จริงและคลอบคลุม เกษตรกรทุกกลุ่ม ทุกสาขาอาชีพ สภาเกษตรกรฯ จึงได้จัดให้มีคณะทำงานเพื่อกำหนดกรอบยุทธศาสตร์ด้านการวิจัยและพัฒนาฯ ขึ้นเพื่อรวบรวมประเด็นปัญหา ข้อเสนอแนะ ความต้องการของเกษตรกร แนวทาง การวิจัยที่มาจากความต้องการของเกษตรกรทุกสาขาการผลิตอย่างแท้จริง และเพื่อให้กรอบยุทธศาสตร์ฯ ดังกล่าวสามารถนำไปสู่การวิจัยและพัฒนา และสอดคล้องกับนโยบายภาครัฐ สภาเกษตรกรจังหวัดเชียงใหม่จึงได้แต่งตั้งคณะทำงาน ซึ่งประกอบไปด้วย ตัวแทนเกษตรกรระดับอำเภอ ผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้งจากสภาเกษตรกร และผู้ทรงคุณวุฒิจากมหาวิทยาลัยแม่โจ้ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ดังนี้

๑.	ดร.ตะวัน	ห่างสูงเนิน	ประธานคณะทำงาน
๒.	นายสุธรรม	อ๊อดต่อกัน	คณะทำงาน
๓.	นางอำไพพรรณ	กันทาแก้ว	คณะทำงาน
๔.	นายพหัล	เสนจี่	คณะทำงาน
๕.	นายอ้าย	เอี้ยงอ้าย	คณะทำงาน
๖.	รศ.ดร.นริทร์	ทองวิทยา	ผู้ทรงคุณวุฒิ
๗.	ดร.บุญรักษ์	พันธไชยศรี	ผู้ทรงคุณวุฒิ
๘.	อาจารย์ธนมนต์	ธนรัตนพิมลกุล	ผู้ทรงคุณวุฒิ
๙.	นายณัฐวัชฑ์	ผ่องเกษม	เลขานุการ
๑๐.	นางสาวมยุรา	ชัยวรัตน์	ผู้ช่วยเลขานุการ

๑ . วิสัยทัศน์

"พัฒนาการเกษตรเชียงใหม่สู่ความก้าวหน้า มั่นคงและยั่งยืน แก้ปัญหาเกษตรกรอย่างเป็นระบบ สร้างเสริมและสนับสนุนศักยภาพเกษตรกร ด้วยการวิจัย"

๒. พันธกิจ

เพื่อจัดทำแผนแม่บทด้านการวิจัยและพัฒนาระบบการเกษตรในจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อการพัฒนาระบบการผลิต การตลาด เสริมสร้างและส่งเสริมศักยภาพการแข่งขัน ในการทำการผลิตทุกสาขาอาชีพ เพื่อให้สอดคล้องกับ พันธกิจของสภาเกษตรกรแห่งชาติ โดยกระบวนการวิจัย ดังนี้

๒.๑ การเสริมสร้างความเข้มแข็ง ให้แก่ครัวเรือนเกษตรกร และองค์กรเกษตรกร ด้วยกระบวนการวิจัย

๒.๒ เพื่อเสริมสร้างเครือข่าย เพิ่มศักยภาพการแข่งขัน และการปรับตัว ต่อสภาพการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

๒.๓ เพื่อแก้ปัญหา และพัฒนาระบบการผลิตทางการเกษตรในจังหวัดเชียงใหม่ ในสาขาการผลิตทางการเกษตรต่างๆ

๒.๔ เพื่อการวิจัย การปรับปรุงพันธุ์และพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสม ต่อการผลิตทางการเกษตรในสาขาการผลิตและบริการต่างๆ

๒.๕ ส่งเสริมสนับสนุนการวิจัย และพัฒนาเพื่อสร้างระบบการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๒.๖ เพื่อส่งเสริมระบบการตลาด การค้า และการจัดการที่เหมาะสม

๒.๗ ส่งเสริมเพื่อพัฒนาและปรับปรุงพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ที่มีศักยภาพสูงและเหมาะสมกับพื้นที่

๒.๘ เพื่อขยายผลงานวิจัย การนำไปใช้อย่างเป็นรูปธรรมส่งเสริมให้นักวิจัย สนใจ และมุ่งมั่นที่จะทำงานวิจัยให้สอดคล้อง และตอบสนองต่อความต้องการของเกษตรกร

๓. ยุทธศาสตร์ การวิจัยด้านการเกษตรในจังหวัดเชียงใหม่

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างความเข้มแข็ง ให้แก่ครัวเรือนเกษตรกร และองค์กรเกษตรกร ด้วยกระบวนการวิจัย

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

ส่งเสริม และสนับสนุนให้เกิดการวิจัยเพื่อการแก้ไขปัญหา และพัฒนา ด้านความเป็นอยู่ของครัวเรือนเกษตรกร แก้ไขปัญหาหนี้สินของเกษตรกร ปัญหาความไม่เป็นธรรมของเกษตรพันธะสัญญา และแก้ปัญหาการขาดแคลนที่ทำกิน ตลอดจนการบริหารจัดการกลุ่มเกษตรกร องค์กรเกษตรกร ให้เข้มแข็ง สามารถแข่งขันได้ในทุกระดับ

ตัวชี้วัด

มีจำนวนการวิจัย การรวมกลุ่ม การบริหารจัดการที่เหมาะสม เพื่อเสริมสร้างศักยภาพการแข่งขันมีการทำบัญชีครัวเรือน มีระบบการออมที่เป็นตัวเงิน และไม่เป็นตัวเงิน มีการศึกษาวิจัยเพื่อให้เกษตรกรมีภูมิคุ้มกัน ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์ที่ ๑ รวบรวมฐานข้อมูลครัวเรือนเกษตรกร อย่างเป็นระบบ ทั้งด้านคุณภาพและปริมาณ

กลยุทธ์ที่ ๒ การวิจัยแนวทางที่เหมาะสมในการสนับสนุนของภาครัฐที่มีต่อเกษตรกรในจังหวัดเชียงใหม่

กลยุทธ์ที่ ๓ การวิจัยระบบโครงสร้างหนี้สิน และการรับการบริการจากสถาบันการเงินที่เหมาะสม

กลยุทธ์ที่ ๔ การวิจัยปัญหาหนี้สินเกษตรกร และแนวทางแก้ปัญหา

กลยุทธ์ที่ ๕ การวิจัยเพื่อแก้ปัญหาระบบเกษตรพันธะสัญญา และแนวทางการสร้างธรรมมาภิบาลในระบบเกษตรพันธะสัญญา

กลยุทธ์ที่ ๖ การวิจัยเพื่อแก้ปัญหาการขาดแคลนที่ดินทำกิน และการใช้ที่ดินอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๗ แนวทางการวิจัยเพื่อการสร้างระบบภูมิคุ้มกัน ให้แก่อาชีพเกษตรกรรม

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ **เพื่อเสริมสร้างเครือข่าย เพิ่มศักยภาพการแข่งขัน และการปรับตัว ต่อสภาพการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม**

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

เพื่อเสริมสร้างและสนับสนุน ให้แก่ครัวเรือนเกษตรกรดำเนินชีวิตตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ในด้านความพอประมาณ มีเหตุผล มีภูมิคุ้มกัน และมีความรู้คู่คุณธรรม

ตัวชี้วัด

เกษตรกรและกลุ่มเกษตรกร มีความสามารถในการปรับตัวต่อสภาพการเปลี่ยนแปลง ทั้งทางด้าน เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

กลยุทธ์ที่ ๑ ประเมินผลกระทบที่อาจจะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ทั้งการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ภาวะโลกร้อน ข้อตกลงการค้าอุบัติใหม่ วิกฤติน้ำมันแพง เป็นต้น โดยกระบวนกรวิจัยแนวทางการสร้างภาพอนาคต

กลยุทธ์ที่ ๒ ศึกษาหาแนวทางที่เหมาะสมในการถ่ายทอด แนวพระราชดำรัสด้านเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์ที่ ๓ ศึกษาแนวทางที่เหมาะสมในการส่งเสริมศักยภาพการปรับตัวของเกษตรกร จากสภาพการเปลี่ยนแปลงต่างๆ

กลยุทธ์ที่ ๔ ศึกษาแนวทางที่เหมาะสมในการเพิ่มศักยภาพและเทคโนโลยี การรวมกลุ่มเกษตรกรเพื่อการแข่งขัน

กลยุทธ์ที่ ๕ แนวทางที่เหมาะสมในการสืบทอดอาชีพเกษตรกรรม ต่อยุวชน หรือทายาทเกษตรกร

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ **เพื่อแก้ปัญหา และพัฒนาระบบการผลิตทางการเกษตรในจังหวัดเชียงใหม่ ในสาขาอาชีพเกษตรต่างๆ**

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

เพื่อส่งเสริม สนับสนุน และนำเสนอประเด็นปัญหาการผลิต การแปรรูป และการตลาด ต่อหน่วยงานด้านการวิจัย และพัฒนา และผลักดันเพื่อให้เกิดการวิจัย และพัฒนา ในขอบข่ายดังกล่าว

ตัวชี้วัด

เกิดการนำประเด็นปัญหา ข้อเสนอแนะ ต่างๆ เกี่ยวกับปัญหาการผลิต การแปรรูป และการตลาด ไปสู่กระบวนการวิจัย เพื่อค้นหาแนวทางการแก้ไข และพัฒนา

กลยุทธ์ที่ ๑ การวิจัยเพื่อการแก้ปัญหาและพัฒนา กระบวนการผลิต แปรรูป และการตลาดข้าว และพืชไร่

กลยุทธ์ที่ ๒ การวิจัยเพื่อการแก้ปัญหาและพัฒนากระบวนการผลิต แปรรูป และการตลาดไม้ผล ไม้ยืนต้น

กลยุทธ์ที่ ๓ การวิจัยเพื่อการแก้ปัญหาและพัฒนาระบบการผลิต แปรรูป และการตลาดไม้ดอก ไม้ประดับ

กลยุทธ์ที่ ๔ การวิจัยเพื่อการแก้ปัญหาและพัฒนากระบวนการผลิต แปรรูป และการตลาด ด้านประมงและปลาสวยงาม

กลยุทธ์ที่ ๕ การวิจัยเพื่อการแก้ปัญหาและพัฒนากระบวนการผลิต แปรรูป และการตลาดปศุสัตว์

กลยุทธ์ที่ ๖ การวิจัยเพื่อการแก้ปัญหาและพัฒนากระบวนการผลิต แปรรูป และการตลาดของการผลิตในระบบเกษตรอินทรีย์

กลยุทธ์ที่ ๗ การวิจัยเพื่อการแก้ปัญหาและพัฒนากระบวนการผลิต แปรรูป และการตลาดของข้าวและพืชไร่
กลยุทธ์ที่ ๘ การวิจัยเพื่อการแก้ปัญหาและพัฒนากระบวนการผลิต แปรรูป และการตลาดของพืชสวนและไม้ผล
กลยุทธ์ที่ ๙ การวิจัยเพื่อการแก้ปัญหาและพัฒนากระบวนการผลิต แปรรูป และการตลาดของปศุสัตว์และประมง
กลยุทธ์ที่ ๑๐ การวิจัยเพื่อการแก้ปัญหาและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตรและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ เพื่อการวิจัย การปรับปรุงพันธุ์และพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสม ต่อการผลิตทางการเกษตรในสาขาการผลิตและบริการต่างๆ

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

พัฒนาต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีศักยภาพ ประดิษฐ์คิดค้นอุปกรณ์เครื่องมือ เครื่องทุ่นแรงที่เหมาะสมในการจัดการฟาร์ม พัฒนาพันธุ์พืชพันธุ์สัตว์ที่มีศักยภาพสูง

ตัวชี้วัด

อนุรักษ์และต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้เครื่องมือ อุปกรณ์ เครื่องทุนแรง ที่คุณภาพดี ราคาเหมาะสม มีพันธุ์พืชพันธุ์ ใหม่ๆ ทั้งเกิดจากการผสมข้าม และการปรับปรุงพันธุ์ เพื่อเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต

กลยุทธ์ที่ ๑ การวิจัยเพื่อแก้ปัญหา และพัฒนาการผลิตข้าวอย่างเป็นระบบ
กลยุทธ์ที่ ๒ การวิจัยแนวทางการแก้ปัญหา และพัฒนาระบบการผลิตและการตลาดลำไยอย่างเป็นระบบ
กลยุทธ์ที่ ๓ การวิจัยเพื่อแก้ปัญหา และพัฒนาการขนส่งและโลจิสติกส์ในข้าว ลำไย ลิ้นจี่ กระเทียม ข้าวโพด เป็นต้น
กลยุทธ์ที่๔ การวิจัยเพื่อแก้ปัญหา และพัฒนาระบบการจัดการหลังการเก็บเกี่ยวในพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดเชียงใหม่ อาทิข้าว และลำไย
กลยุทธ์ที่ ๕ การประดิษฐ์เครื่องทุ่นแรงทดแทนแรงงานคน ในสาขาการผลิตต่างๆ เช่นเครื่องเก็บลำไย เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ส่งเสริมสนับสนุนการวิจัย และพัฒนาเพื่อสร้างระบบการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

ส่งเสริม สนับสนุนให้เกิดการวิจัยเพื่อการพัฒนาระบบการผลิตที่เป็นมิตรต่อส่งแวดล้อม ศึกษาเทคโนโลยีเพื่อทดแทนการใช้สารเคมีทางการเกษตร และพัฒนาระบบการจัดการฟาร์มที่ยั่งยืน

ตัวชี้วัด

มีงานวิจัยด้านเกษตรอินทรีย์ เกษตรผสมผสาน เกษตรทฤษฎีใหม่ และเกษตรกรรมทางเลือกอื่นๆ และมีการบูรณาการถ่ายทอดองค์ความรู้สู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมกระบวนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี เพื่อใช้ทดแทนสารเคมีทางการเกษตร
กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมกระบวนการวิจัย เพื่อลดปัญหาหมอกควัน ลดปัญหาการเผาในที่โล่งของเกษตรกร
กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมกระบวนการวิจัยการเพิ่มมูลค่าวัสดุที่เหลือใช้จากการเกษตร
กลยุทธ์ที่ ๕ ส่งเสริมการวิจัยเพื่อวิเคราะห์สารเคมีที่ตกค้างในผลผลิตทางการเกษตร และในตัวเกษตรกร และแนวทางที่เหมาะสมในการป้องกันตนเองจากสารเคมีทางการเกษตร

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ **เพื่อส่งเสริมระบบการตลาดที่เป็นธรรม และการจัดการที่เหมาะสมเป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์**

มีการวิจัย เพื่อส่งเสริมและแก้ปัญหาระบบการตลาดสินค้าเกษตร แนวทางการตั้งตลาดกลางการค้าเกษตรที่มีเกษตรกรเป็นหุ้นส่วน ตลอดจนการวิจัยถึงแนวทางการแก้ปัญหาราคาพืชผลทางการเกษตรตกต่ำในทุกสาขาการผลิต อาทิ ข้าว ลำไย ลิ้นจี่ กระเทียม หอมหัวใหญ่ ข้าวโพด เป็นต้น

ตัวชี้วัด

มีงานวิจัยเพื่อศึกษาระบบตลาดสินค้าเกษตรและบริการ ครอบคลุมสินค้าเกษตร และบริการทุกสาขาการผลิต

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมการวิจัยเพื่อสร้างเสริมระบบการค้าที่เป็นธรรม

กลยุทธ์ที่ ๒ วิจัย และพัฒนาระบบตลาดซื้อขายล่วงหน้าที่เหมาะสม

กลยุทธ์ที่ ๓ วิจัย และพัฒนาระบบตลาดสินค้าเกษตรตามสาขาการผลิตต่างๆ เช่น ตลาดข้าว ตลาดลำไย ตลาดพืชผัก ตลาดไม้ผล ตลาดไม้ดอกไม้ประดับ ตลาดการค้าประศุสัตว์ และประมง เป็นต้น

กลยุทธ์ที่ ๔ วิจัยเพื่อการจัดการลำไยอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่การผลิต ตลาด และการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ **ส่งเสริมให้นักวิจัย สนใจ และมุ่งมั่นที่จะทำงานวิจัยให้สอดคล้อง และตอบสนองต่อความต้องการของเกษตรกร และเพื่อขยายผลงานวิจัย สู่การนำไปใช้อย่างเป็นรูปธรรม**

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

สร้างแรงบันดาลใจให้นักวิจัย และพัฒนาได้ดำเนินกิจกรรมการวิจัย และพัฒนาที่มีคุณภาพสามารถแก้ปัญหา และตรงตามความต้องการของเกษตรกรอย่างแท้จริงและเพื่อเผยแพร่ผลงานวิจัยที่มีประโยชน์ต่อเกษตรกร

ตัวชี้วัด

โครงการวิจัยสามารถแก้ปัญหา และพัฒนาเกษตรกรได้จริง ตรงตามความต้องการเกษตรกรอย่างแท้จริงอย่างน้อง ๒๐ โครงการต่อปี และสามารถนำผลงานวิจัยที่มีประโยชน์ และตรงตามความต้องการ และสามารถแก้ปัญหาให้เกษตรกรได้ ขยายผล ฝึกอบรม และถ่ายทอดองค์ความรู้สู่เกษตรกรอย่างน้อย ๑๐ เรื่อง

กลยุทธ์ที่ ๑ การอบรมเผยแพร่ผลการวิจัย (อบรม, ทำจุลสาร จดหมายข่าว เป็นต้น)

กลยุทธ์ที่ ๒ การติดตาม การประเมินผล การนำผลงานวิจัยไปใช้เพื่อแก้ปัญหา และพัฒนาระบบการผลิตของเกษตรกร

กลยุทธ์ที่ ๓ จัดทำฐานข้อมูลด้านการวิจัย และพัฒนา และจัดทำระบบฐานข้อมูลที่เกษตรกรสามารถเข้าถึงได้ง่าย

กลยุทธ์ที่ ๔ เผยแพร่แผนยุทธศาสตร์ด้านการวิจัยและพัฒนาต่อสถานศึกษา แหล่งทุนวิจัยต่างๆ

กลยุทธ์ที่ ๕ สร้างขวัญ และกำลังใจแก่นักวิจัยที่มีผลงานยอดเยี่ยม ในด้านการนำไปใช้เพื่อการแก้ปัญหาและพัฒนาเกษตรกรรมอย่างแท้จริง

กลยุทธ์ที่ ๖ จัดกิจกรรมนักวิจัย พบเกษตรกร ในรูปแบบเวทีเสวนา และเวทีถ่ายทอดองค์ความรู้จากนักวิจัย และถ่ายทอดปัญหา และอุปสรรค์รวมทั้งความต้องการของเกษตรกรต่อนักวิจัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๘ ส่งเสริมเพื่อพัฒนาและปรับปรุงพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ที่มีศักยภาพสูงและเหมาะสมกับพื้นที่

เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์

อนุรักษ์ สายพันธุ์พืชและสัตว์พื้นถิ่น พัฒนา และปรับปรุงพันธุ์พืช และพันธุ์สัตว์ที่สอดคล้องกับความต้องการของเกษตรกร รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาพันธุ์ เทคโนโลยีการผสมข้ามต้น หรือการชักนำให้เกิดการกลายพันธุ์

ตัวชี้วัด

มีโครงการวิจัยเพื่ออนุรักษ์ และรักษาพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ท้องถิ่น และมีการปรับปรุงพันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์ อย่างน้อย ๒ ชนิดต่อปี

กลยุทธ์ที่ ๑ การอนุรักษ์พันธุ์กรรมพืช และสัตว์พื้นถิ่น อาทิข้าวพื้นเมือง ลำไย ลิ้นจี่ เป็นต้น

กลยุทธ์ที่ ๒ ปรับปรุงพันธุ์พืชเศรษฐกิจ หรือมีศักยภาพทางเศรษฐกิจ ที่เหมาะสมสำหรับพื้นที่ อาทิลำไย ลิ้นจี่ และพืชเมืองหนาวอื่นๆ

กลยุทธ์ที่ ๓ ปรับปรุงพันธุ์สัตว์เศรษฐกิจ หรือมีศักยภาพทางเศรษฐกิจ ที่เหมาะสมสำหรับพื้นที่

๔. หน่วยงานสนับสนุน และเกี่ยวข้อง กับพันธกิจ

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
มหาวิทยาลัยแม่โจ้
มหาวิทยาลัยราชมงคลฯ
มหาวิทยาลัยราชภัฏ
สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.)
สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)
สำนักงานพัฒนาการวิจัยการเกษตร (สวก.)
สำนักงานวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีภาคเหนือ (สวทช.)
สำนักงานคณะกรรมการนโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมแห่งชาติ (สวทน.)
สำนักงานสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)
สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (สบรส.)

๕. แผนงานโครงการ

ยุทธศาสตร์	โครงการที่ควรทำวิจัย หรือศึกษา และพัฒนา	หน่วยงาน	งบประมาณ
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่ครัวเรือนเกษตรกรและองค์กรเกษตรกรด้วยกระบวนการวิจัย	โครงการที่ ๑ รวบรวมฐานข้อมูลครัวเรือนเกษตรกร และจัดทำระบบการติดตามและความเคลื่อนไหว โครงการที่ ๒ การวิจัยแนวทางที่เหมาะสมในการสนับสนุนของภาครัฐที่มีต่อเกษตรกรในจังหวัดเชียงใหม่ โครงการที่ ๓ การวิจัยระบบโครงสร้างหนี้สิน และการรับการบริการจากสถาบันการเงิน ที่เหมาะสม	สภาเกษตรและ เกษตรจังหวัดฯ มช./ NGO ม.แม่โจ้	

ยุทธศาสตร์	โครงการที่ควรทำวิจัย หรือศึกษา และพัฒนา	หน่วยงาน	งบประมาณ
	โครงการที่ ๔ ระบบการออกที่เหมาะสมสำหรับเกษตรกรรายย่อย ในจังหวัดเชียงใหม่ โครงการที่ ๕ แนวทางที่เหมาะสมในการส่งเสริม และสนับสนุนการดำเนินชีวิตตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง โครงการที่ ๖ โครงการศึกษาความมั่นคงทางอาหารของเกษตรกรรายย่อย ในจังหวัดเชียงใหม่ โครงการที่ ๗ โครงการพัฒนายุวเกษตรกร โครงการที่ ๘ โครงการวิจัยเพื่อพัฒนาระบบธรรมมาภิบาลในระบบเกษตรพันธะสัญญา โครงการที่ ๙ โครงการวิจัยแนวทางที่เหมาะสมในการลดภาระหนี้สินในเกษตรกร โครงการที่ ๑๐ โครงการ..... โครงการที่ ๑๑ โครงการ.....		
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ เพื่อเสริมสร้างเครือข่าย เพิ่มศักยภาพการแข่งขันและการปรับตัว ต่อสภาพการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม	โครงการที่ ๑ ประเมินผลกระทบที่อาจจะเกิดจาก การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่มีต่อเกษตรกรจังหวัดเชียงใหม่ และแนวทางการปรับตัวของเกษตรกร โครงการที่ ๒ ประเมินผลกระทบที่อาจจะเกิดจากการเปลี่ยนแปลงต่างๆ จากการเปลี่ยนแปลงสภาวะอากาศ ที่มีต่อการผลิตสินค้าเกษตรของเกษตรกรในจังหวัดเชียงใหม่ และแนวทางการปรับตัวของเกษตรกร โครงการที่ ๓ ประเมินผลกระทบที่อาจจะเกิดจากการ ข้อตกลงการค้าอุบัติใหม่ ที่มีต่อเกษตรกรจังหวัดเชียงใหม่ และแนวทางการปรับตัวของเกษตรกร โครงการที่ ๔ ประเมินผลกระทบที่อาจจะเกิดจากการ วิกฤติน้ำมันแพง และพลังงานแพงที่มีต่อเกษตรกรจังหวัดเชียงใหม่ และแนวทางการปรับตัวของเกษตรกร โครงการที่ ๕ ประเมินผลกระทบที่อาจจะเกิดจากการขึ้นค่าแรงของภาครัฐที่มีต่อการผลิตสินค้าเกษตร ของจังหวัดเชียงใหม่ และแนวทางการปรับตัวของเกษตรกร โครงการที่ ๖ ศึกษาหาแนวทางที่เหมาะสมในการถ่ายทอด แนวพระราชดำรัสด้านเศรษฐกิจพอเพียง สู่การนำไปใช้อย่างเป็นรูปธรรม โครงการที่ ๗ ศึกษาแนวทางที่เหมาะสมในการเพิ่มศักยภาพ การรวมกลุ่มของเกษตรกร		

ยุทธศาสตร์	โครงการที่ควรทำวิจัย หรือศึกษา และพัฒนา	หน่วยงาน	งบประมาณ
	โครงการที่ ๘ ศึกษาวิจัยเพื่อจัดทำระบบคอมพิวเตอร์ที่เหมาะสม สำหรับการจัดการสินค้า และบริการของวิสาหกิจชุมชน โครงการที่ ๙ ศึกษารูปแบบที่เหมาะสม และความเป็นไปได้ในการรวมกลุ่มเกษตรกร ในรูปแบบ สมาคม สมาพันธ์ สหกรณ์ วิสาหกิจฯ อย่างเป็นรูปธรรม โครงการที่ ๑๐ ศึกษาเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน จากผลผลิตที่มีมากในท้องถิ่น โครงการที่ ๑๑ ..... โครงการที่ ๑๒.....		
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เพื่อแก้ปัญหา และพัฒนาระบบการผลิตทางการเกษตรในจังหวัดเชียงใหม่ ในสาขาอาชีพเกษตรต่างๆ	<u>กลยุทธ์ที่ ๑</u> การวิจัยเพื่อการแก้ปัญหาและพัฒนา กระบวนการผลิต แปรรูป และการตลาดข้าว และพืชไร่ โครงการที่ ๑ จัดทำฐานข้อมูลการผลิตข้าว และพืชไร่อย่างเป็นระบบ โครงการที่ ๒ ประเมินศักยภาพการผลิตข้าวและพืชไร่ทั้งด้านพื้นที่ ปริมาณการผลิต ผลผลิตต่อไร่ โครงการที่ ๓ ศึกษาแนวทางการเพิ่มศักยภาพการผลิต การแปรรูป และการตลาดข้าว และพืชไร่ โครงการที่ ๔ ส่งเสริมให้มีการจัดตั้ง โรงสีชุมชน และฟื้นฟูธนาคารข้าวชุมชน ในชุมชนที่มีศักยภาพ โครงการที่ ๕พัฒนาพันธุ์ข้าว และพืชไร่ที่มีศักยภาพทั้งทางด้านการผลิตและการตลาด โครงการที่ ๖ การวิจัยเพื่อประเมินความต้องการการสนับสนุนของภาครัฐที่มีต่อเกษตรกรผู้ผลิตข้าวและพืชไร่ โครงการ ที่ ๗ โครงการจัดตั้งคลินิกข้าว และพืชไร่เคลื่อนที่ <u>กลยุทธ์ที่ ๒</u> การวิจัยเพื่อการแก้ปัญหาและพัฒนากระบวนการผลิต แปรรูป และการตลาดไม้ผล ไม้ยืนต้น โครงการที่ ๑ จัดทำฐานข้อมูลการผลิต ไม้ผล ไม้ยืนต้นในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ โครงการที่ ๒ ประเมินศักยภาพการผลิต ไม้ผล ทั้งชนิด ปริมาณพื้นที่การผลิต และการตลาด โครงการที่ ๓ โครงการจัดตั้งฟาร์มสาธิต พื้นสวน และไม้ผลครบวงจร		

ยุทธศาสตร์	โครงการที่ควรทำวิจัย หรือศึกษา และพัฒนา	หน่วยงาน	งบประมาณ
	โครงการที่ ๔ โครงการจัดตั้งคลีนิกพืชสวนและไม้ผลเคลื่อนที่ โครงการที่ ๕ โครงการจัดทำฐานข้อมูลการผลิตลำไย โครงการที่ ๖ โครงการวิจัยแนวทางแก้ปัญหาลำไยอย่างยั่งยืน โครงการที่ ๗ โครงการวิจัยเพื่อการเพราะปลูกพืชที่หลากหลายในสวนผลไม้ โครงการที่ ๘ ..... โครงการที่ ๙ ..... <u>กลยุทธ์ที่ ๓</u> การวิจัยเพื่อการแก้ปัญหาและพัฒนากระบวนการผลิต แปรรูป และการตลาดไม้ดอก ไม้ประดับ โครงการที่ ๑ การจัดทำฐานข้อมูล การผลิต และการตลาดของไม้ดอกไม้ประดับ จังหวัดเชียงใหม่ โครงการที่ ๒ โครงการศึกษาศักยภาพการผลิตไม้ดอกไม้ประดับเป็นการค้า <u>กลยุทธ์ที่ ๔</u> การวิจัยเพื่อการแก้ปัญหาและพัฒนากระบวนการผลิต แปรรูป และการตลาด ด้านประมง และปลาสวยงาม โครงการที่ ๑ โครงการวิจัยเพื่อการอนุรักษ์พันธุกรรมปลาพื้นเมือง โครงการที่ ๒ โครงการศึกษาศักยภาพของเกษตรกรในจังหวัดเชียงใหม่ในการเลี้ยงปลาเป็นอาชีพ โครงการที่ ๓ โครงการวิจัยเพื่ออนุรักษ์ และส่งเสริมการเลี้ยงปลาพื้นบ้าน ปูนา กุ้งฝอย และกบ โครงการที่ ๔ โครงการจัดตั้งคลินิกประมง และสัตว์น้ำเคลื่อนที่ โครงการที่ ๕ โครงการวิจัยเพื่อการส่งเสริมการเลี้ยงปลาสวยงามเป็นอาชีพ โครงการที่ ๖ ..... <u>กลยุทธ์ที่ ๕</u> การวิจัยเพื่อการแก้ปัญหาและพัฒนากระบวนการผลิต แปรรูป และการตลาดปศุสัตว์ โครงการที่ ๑ การวิจัยเพื่อประเมินความต้องการด้านปศุสัตว์ และขีดความสามารถในการผลิตของเกษตรกร ในจังหวัดเชียงใหม่ โครงการที่ ๒ โครงการจัดตั้งคลินิกปศุสัตว์เคลื่อนที่ โครงการที่ ๓ โครงการวิจัยเพื่อการยกระดับการจัดการปศุสัตว์พื้นบ้าน สู่ระบบมาตรฐาน โครงการที่ ๔ ส่งเสริม การเลี้ยงปศุสัตว์อินทรีย์ วิถีพื้นบ้าน โครงการที่ ๕ ..... โครงการที่ ๖		

ยุทธศาสตร์	โครงการที่ควรทำวิจัย หรือศึกษา และพัฒนา	หน่วยงาน	งบประมาณ
	<u>กลยุทธ์ที่ ๖</u> การวิจัยเพื่อการแก้ปัญหาและพัฒนากระบวนการผลิต แปรรูป และการตลาดของการผลิตในระบบเกษตรอินทรีย์ โครงการที่ ๑ โครงการวิจัยเพื่อประเมินศักยภาพพื้นที่เพื่อกำหนดเป็นพื้นที่เกษตรอินทรีย์นำร่องในจังหวัดเชียงใหม่ โครงการที่ ๒ โครงการจัดตั้งฟาร์มสาธิตเกษตรอินทรีย์ ครบวงจร โครงการที่ ๓ การจัดตั้งคลีนิกเกษตรอินทรีย์เคลื่อนที่ โครงการที่ ๔ โครงการบริการตรวจรับรองมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ แก่เกษตรกรรายย่อย โครงการที่ ๕ โครงการวิจัย และพัฒนาระบบการตลาดผลผลิตเกษตรอินทรีย์ โครงการที่ ๖ โครงการส่งเสริมการผลิตข้าวอินทรีย์ โครงการที่ ๗ โครงการส่งเสริมการผลิตพืชผักอินทรีย์ โครงการที่ ๘ โครงการส่งเสริมการผลิตไม้ผลอินทรีย์ โครงการที่ ๙ โครงการส่งเสริมปศุสัตว์อินทรีย์ โครงการที่ ๑๐ ..... <u>กลยุทธ์ที่ ๗</u> การวิจัยเพื่อการแก้ปัญหาและพัฒนากระบวนการผลิต พืชผัก พืชไร่ ไม้ผล และระบบเกษตร บนพื้นที่สูง โครงการที่ ๑ โครงการศึกษาการใช้ประโยชน์จากที่ดิน ของเกษตรกรเกษตรบนพื้นที่สูงในจังหวัดเชียงใหม่ โครงการที่ ๒ โครงการศึกษาระบบการผลิต และการจำหน่ายของเกษตรกรบนพื้นที่สูง โครงการที่ ๓ โครงการศึกษาแนวทางที่เหมาะสมในการจัดการการใช้สารเคมีทางการเกษตรที่เหมาะสมของเกษตรกรบนพื้นที่สูง โครงการที่ ๔ โครงการศึกษาแนวทางที่เหมาะสมในการให้การช่วยเหลือแก่เกษตรกรที่ทำการผลิตในพื้นที่สูง โครงการที่ ๕ โครงการอบรมเกษตรกรบนพื้นที่สูงในการรู้จักพิษภัยจากสารเคมีทางการเกษตรกร และแนวทางการใช้สารเคมีอย่างเหมาะสม โครงการที่ ๖ ..... โครงการที่ ๗		

ยุทธศาสตร์	โครงการที่ควรทำวิจัย หรือศึกษา และพัฒนา	หน่วยงาน	งบประมาณ
	กลยุทธ์ที่ ๑๐ การวิจัยเพื่อการแก้ปัญหาและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตรกรและสิ่งแวดล้อม โครงการที่ ๑ โครงการสำรวจพื้นที่ที่มีศักยภาพด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และเกษตร โครงการที่ ๒ โครงการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศและเกษตร โครงการที่ ๓ โครงการพัฒนาและฟื้นฟู แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศและเกษตร โครงการที่ ๔ ..... โครงการที่ ๕		
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ เพื่อการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสมต่อการผลิตทางการเกษตร ในสาขาการผลิตและบริการต่างๆ	โครงการที่ ๑ การวิจัยเพื่อสร้างเครื่องอบข้าวเปลือกขนาดเล็ก โครงการที่ ๒ การวิจัยเพื่อสร้างโรงสีคุณภาพดีราคาต่ำสำหรับครัวเรือน โครงการที่ ๓ โครงการวิจัยเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ปุ๋ยเคมีในการผลิตข้าว ลำไย และ พืชผัก โครงการที่ ๔ โครงการวิจัยเพื่อพัฒนาเครื่องอบลำไยประสิทธิภาพสูง โครงการที่ ๕ โครงการพัฒนาเครื่องทุนแรงในการทำนา โครงการที่ ๖ วิจัยเพื่อพัฒนาเครื่องทุนแรงในการเก็บผลลำไย โครงการที่ ๗ วิจัยเพื่อแก้ปัญหา และพัฒนาการขนส่งและโลจิสติกส์ในพืชผัก ผลไม้ และไม้ดอกไม้ประดับ โครงการที่ ๘ การวิจัยเพื่อแก้ปัญหา และพัฒนาระบบการจัดการหลังการเก็บเกี่ยวข้าว โครงการที่ ๙ การวิจัยเพื่อแก้ปัญหา และพัฒนาระบบการจัดการหลังการเก็บเกี่ยวข้าวโพด โครงการที่ ๑๐ การวิจัยเพื่อแก้ปัญหา และพัฒนาระบบการจัดการหลังการเก็บเกี่ยวถั่วเหลือง โครงการที่ ๑๑ การวิจัยเพื่อแก้ปัญหา และพัฒนาระบบการจัดการหลังการเก็บเกี่ยวลำไย โครงการที่ ๑๒ การวิจัยเพื่อแก้ปัญหา และพัฒนาระบบการจัดการหลังการเก็บเกี่ยวมะม่วง โครงการที่ ๑๓ โครงการผลิตเครื่องเก็บลำไย โครงการที่ ๑๔		

ยุทธศาสตร์	โครงการที่ควรทำวิจัย หรือศึกษา และพัฒนา	หน่วยงาน	งบประมาณ
ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ส่งเสริมสนับสนุนการวิจัย และพัฒนาเพื่อสร้างระบบการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	โครงการที่ ๑ โครงการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี เพื่อทดแทนการใช้ปุ๋ยเคมีทางการเกษตร โครงการที่ ๒ โครงการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี เพื่อทดแทนการใช้สารเคมีโดยการใช้สมุนไพรในการป้องกันกำจัดศัตรูพืชในนาข้าว โครงการที่ ๓ โครงการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี เพื่อทดแทนการใช้สารเคมีโดยการใช้สมุนไพรในการป้องกันกำจัดศัตรูพืชในสวนลำใย โครงการที่ ๔ โครงการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี เพื่อทดแทนการใช้สารเคมีโดยการใช้สมุนไพรในการป้องกันกำจัดศัตรูพืชในไร่ข้าวโพด โครงการที่ ๕โครงการวิจัยเพื่อการแก้ปัญหาการเผาในที่โล่งของเกษตรกร โครงการที่ ๖โครงการวิเคราะห์สารเคมีที่ตกค้างในผลผลิตทางการเกษตร โครงการที่ ๗ โครงการวิจัยเพื่อวิเคราะห์สารเคมีตกค้างในเลือดของเกษตรกร โครงการที่ ๘ โครงการ..... โครงการที่ ๙ ..... โครงการที่ ๑๐		
ยุทธศาสตร์ที่ ๖ เพื่อส่งเสริมระบบการตลาด การค้า และการจัดการที่เหมาะสม	โครงการที่ ๑ โครงการวิจัยรูปแบบที่เหมาะสมสำหรับการตั้งตลาดกลางสินค้าเกษตรในจังหวัดเชียงใหม่ โครงการที่ ๒ โครงการวิจัยเพื่อศึกษาความเป็นไปได้ในการพัฒนาระบบตลาดซื้อขายล่วงหน้าที่เหมาะสมสำหรับเชียงใหม่ โครงการที่ ๓ โครงการวิจัย และพัฒนาระบบตลาดสินค้าเกษตรในระดับชุมชน โครงการที่ ๔ โครงการศึกษาความเป็นไปได้ในการเชื่อมโยงการค้าระหว่างโมเดินเทรด ร้านสะดวกซื้อ กับวิสาหกิจชุมชน โครงการที่ ๕ โครงการสร้างตลาดกลางลำไย และผลไม้เมืองเหนือ โครงการที่ ๖ โครงการวิจัยเพื่อการแปรรูป และสร้างผลิตภัณฑ์จากผลผลิตในท้องถิ่น โครงการที่ ๗ ..... โครงการที่ ๘		

ยุทธศาสตร์	โครงการที่ควรทำวิจัย หรือศึกษา และพัฒนา	หน่วยงาน	งบประมาณ
ยุทธศาสตร์ที่ ๗ ส่งเสริมให้นักวิจัย สนใจและมุ่งมั่นที่จะทำงานวิจัยให้สอดคล้อง และตอบสนองต่อความต้องการของเกษตรกรและการขยายผลงานวิจัย สู่การนำไปใช้อย่างเป็นรูปธรรม	โครงการที่ ๑ ประชาสัมพันธ์ เผยแพร่แผนยุทธศาสตร์ด้านการวิจัยและพัฒนาต่อสถานศึกษา แหล่งทุนวิจัยต่างๆ โครงการที่ ๒ โครงการประกาศเกียรติคุณนักวิจัยที่มีผลงานดีเด่นด้านการนำไปใช้เพื่อการแก้ปัญหา และพัฒนาเกษตรกรโครงการที่ ๓ การอบรมเผยแพร่ผลการวิจัยสู่เกษตรกรเป้าหมาย โครงการที่ ๔ การจัดทำเอกสาร จดหมายข่าว หรือจุลสาร โครงการที่ ๕ การจัดทำฐานข้อมูลโครงการวิจัย และพัฒนาเพื่อเป็นแหล่งรวบรวมงานวิจัยที่มีประโยชน์ต่อเกษตรกร โครงการที่ ๖ โครงการจัดทำฐานข้อมูลนักวิจัย และพัฒนาด้านการเกษตร โครงการที่ ๗ ..... โครงการที่ ๘		
ยุทธศาสตร์ที่ ๘ ส่งเสริมเพื่อพัฒนาและปรับปรุงพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ที่มีศักยภาพสูงและเหมาะสมกับพื้นที่	โครงการที่ ๑ การอนุรักษ์พันธุ์กรรมข้าวล้านนา โครงการที่ ๒ โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชผักพื้นเมือง โครงการที่ ๓ โครงการอนุรักษ์พันธุ์ไม้ผลพื้นเมือง โครงการที่ ๔ โครงการส่งเสริมการเลี้ยงไก่พื้นเมือง โครงการที่ ๕ โครงการอนุรักษ์พืชสมุนไพรพื้นเมือง โครงการที่ ๖โครงการปรับปรุงพันธุ์และพัฒนาพันธุ์ข้าว โครงการที่ ๗ โครงการปรับปรุงและพัฒนาพันธุ์ถั่วเหลือง โครงการที่ ๘ ..... โครงการที่ ๙		
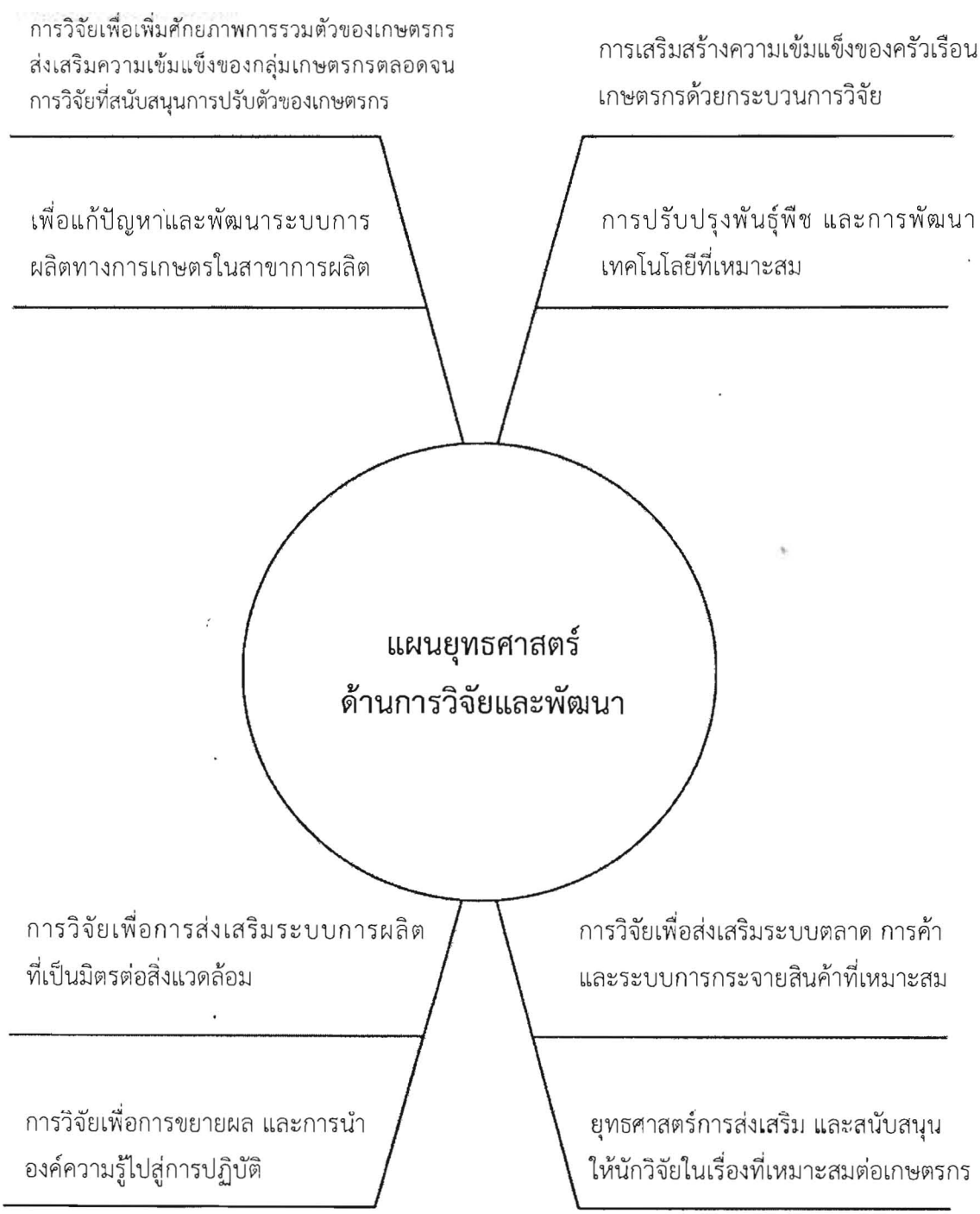
ยุทธศาสตร์ด้านการวิจัยและพัฒนา การเกษตรจังหวัดเชียงใหม่